

Commissie van de Europese Gemeenschappen
tegen
Koninkrijk der Nederlanden

„Niet-nakoming — overschrijving van pensioenrechten van
ambtenaren naar de Gemeenschappen”

Samenvatting

1. *Ambtenaren — Pensioenen — Pensioenrechten, verworven voor indiensttreding bij Gemeenschappen — Overschrijving naar stelsel van Gemeenschappen — Verplichtingen van Lid-Staten — Vaststelling van maatregelen om overschrijving mogelijk te maken*
(Statuut, bijlage VII, artikel 11, lid 2)
 2. *Ambtenaren — Statuut — Rechtskarakter — Verordening — Rechtstreekse toepasselijkheid — Verplichtingen van Lid-Staten — Vaststelling van voor toepassing nodige maatregelen*
(EEG-Verdrag, artikel 189; verordening nr. 259/68 van de Raad)
1. Iedere Lid-Staat dient de concrete middelen te kiezen en toe te passen om de ambtenaren in staat te stellen gebruik te maken van de hun in artikel 11, lid 2, van bijlage VIII van het Statuut geboden mogelijkheid om in nationaal kader verworven rechten te doen overschrijven naar het pensioenstelsel der Gemeenschappen. De weigering van een Lid-Staat om een dergelijke regeling te treffen zou de gemeenschapsambtenaar zelfs de mogelijkheid ontnemen de hem door
- het Statuut geboden keuze te doen en, waar andere Lid-Staten zulks al wel hebben gedaan, de gelijkheid verbreken tussen de gemeenschapsambtenaren uit de andere Lid-Staten en die uit de betrokken Lid-Staat.
2. Het feit dat het Statuut door zijn verordenend karakter rechtstreeks van toepassing is in iedere Lid-Staat en de justitiabelen bijgevolg de minimumwaarborg genieten dat zij zich voor de nationale

rechter erop kunnen beroepen, ontheft de Lid-Staten niet van de verplichting om wanneer zulks nodig mocht blijken, de

adequate nationale maatregelen te nemen om de volledige en algehele toepassing daarvan te verzekeren.

CONCLUSIE VAN ADVOCaat-GENERAAL

G. F. MANCINI

van 3 december 1985 *

*Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,*

1. In deze zaak vraagt de Commissie u krachtens artikel 169 EEG-Verdrag vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden, door niet alle nodige maatregelen te nemen om de toepassing van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Ambtenarenstatuut te verzekeren, de verplichtingen niet is nagekomen die op die Lid-Staat rusten krachtens het EEG-Verdrag en verordening nr. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 tot vaststelling van dat Statuut (PB 1968, L 56, blz. 1). Genoemd lid 2 bepaalt, dat gemeenschapsambtenaren die in dienst van de Gemeenschappen treden na de dienst bij een overheidsorgaan, een nationale of internationale organisatie of een onderneming te hebben beëindigd, de actuariële tegenwaarde van de rechten op ouderdomspensioen die zij bij hun vorige werkgever hebben verworven, ofwel de afkoopsom die hun bij hun vertrek verschuldigd is door het pensioenfonds van genoemde werkgever, aan de Gemeenschappen kunnen doen betalen.

2. Eind 1977 stelde de Commissie vast, dat België en Nederland nog niet de nodige maatregelen hadden genomen om de overdracht van de pensioenrechten van ambtena-

ren die daarom verzochten, mogelijk te maken. In verband daarmee besloot zij de procedure van artikel 169 EEG-Verdrag tegen deze twee staten in te leiden. Wat België betreft, leidde deze in de zomer van 1979 ingeleide procedure tot het arrest van 20 oktober 1981 in zaak 137/80 (Jurispr. 1981, blz. 2393), waarin het Hof constateerde dat België zijn verplichtingen krachtens het EEG-Verdrag niet was nagekomen. In het geval van Nederland werd de precontentieuze procedure, die tot 's Hofs arrest in de zaak tegen België was opgeschort, op 12 oktober 1983 hervat met een brief waarin de Nederlandse regering werd uitgenodigd om in het licht van de door het Hof ontwikkelde beginselen schriftelijke opmerkingen te maken over haar aanhoudende weigering om te voldoen aan de krachtens het Ambtenarenstatuut op Nederland rustende verplichtingen. Bij brief van 21 november 1983 antwoordde de Nederlandse regering de Commissie, dat ter uitvoering van artikel 11, lid 2, een wijziging van de Algemene burgerlijke pensioenwet noodzakelijk was, dat die wijziging slechts mogelijk was door middel van een gewone wet en dat met de invoering van deze wet — hoewel die zich reeds in het ontwerp-stadium bevond — nog ongeveer twee jaar gemoeid zou zijn.

Daar de Commissie geen genoegten wenste te nemen met dit antwoord, en vooral om-

* Vertaald uit het Italiaans.